

АНЯ & МАНІА

Публікація має форму документа для ознайомлення і не може бути поширена в комерційних цілях.

-

Всі права захищені відповідно до Закону про авторське право та суміжні права від 4 лютого 1994 року.

Publikacja ma formę dokumentu do wglądu i nie może być rozpowszechniana w celach komercyjnych.

-

Wszelkie prawa zastrzeżone zgodnie z ustawą o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 4 lutego 1994 r.

Аня і Манія

Ania i Mania

Ілюстрації / Ilustracje:

Julia Sztuba

Дарина Літвінова (Daryns Litvinova)

текст / Tekst:

Hubert Jokiell

Magdalena Kaczmarek

Karolina Kowalska

Julia Makowska

Ольга Манохіна (Olga Manohina)

Переклад українською мовою /

Tłumaczenie na język ukraiński:

Олена Безвенюк (Olena Bezvenyuk)

Ольга Манохіна (Olga Manohina)

Карина Ніколаюк (Karina Nikolayuk)

Редакція та верстка / Redakcja i skład:

Anna Klichowska

Організаційне забезпечення /

Wsparcie organizacyjne:

Aleksandra Dębska

Martyna Glema

Monika Góralczyk

Katarzyna Kasprzak

Wiktoria Szczepaniak

Чи знаєте ви, скільки дітей народжується щодня?
Близько 350 тисяч! Це дійсно багато. Наведу приклад: це приблизно загальна кількість видів рослин. До них відносяться дерева, які ви бачите у парку, квіти, що ростуть у лузі, або кущі, які ви бачите у своєму саду. Уявіть їх усіх - саме стільки дітей народжується кожного дня. Щодня!

Czy wiesz, ile codziennie rodzi się dzieci? Około 350 tysięcy!
To naprawdę bardzo dużo. Dla przykładu: Mniej więcej tyle jest wszystkich gatunków roślin. A przecież roślinami są między innymi drzewa, które występują w parkach, kwiaty rosnące na łąkach czy krzewy, które widzisz w ogrodzie. Wyobraź sobie je wszystkie – tyle codziennie rodzi się dzieci. Codziennie!

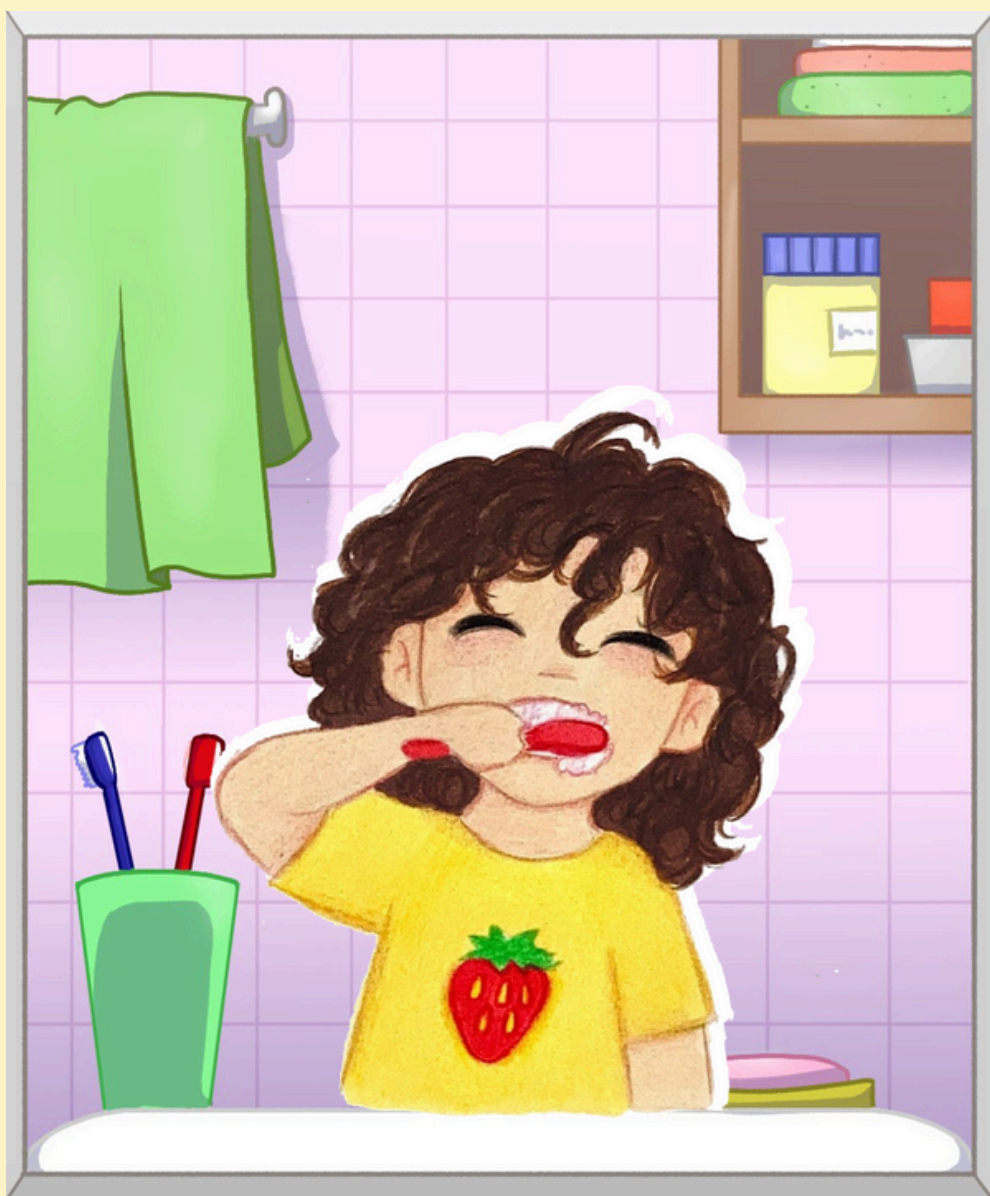
Або ще один приклад: 250 дітей народжуються щохвилини. Уявляєте 250 - це така ж кількість учнів, яка ходить в одну школу. Це означає, що багато дітей народжуються в один і той самий момент.

Так і сталося 7 травня вісім років тому - Аня та Маня народилися в один й той же час. Аня народилася в Україні, а Маня - у Польщі. У свої дні народження дівчата прокинулися дуже рано. Ще до сніданку вони вже задули свічки на великому торті, який чекав на них у вітальні. Після цього Аня і Маня загадали бажання. Цікаво, що воно було однаковим: **зустріти когось схожого на них, хто є їхньою втраченою сестрою-близнючкою, про яку вони фантазували.**

Jest też inny przykład: Wyobraź sobie, że 250 dzieci rodzi się co minutę. 250, a więc mniej więcej tyle, ile chodzi do jednej szkoły. Oznacza to, że w tym samym momencie rodzi się wiele dzieci.

Tak też było 7 maja osiem lat temu – dokładnie w tej samej chwili urodziły się Ania i Mania. Ania przyszła na świat w Ukrainie, natomiast Mania w Polsce. W swoje ósme urodziny obie obudziły się bardzo wcześnie. Już przed śniadaniem zdmuchnęły świece na wielkim torcie, który czekał na nie w salonie. Zarówno Ania jak i Mania pomyślały wtedy życzenie. Co ciekawe, było ono takie samo: **By spotkać kogoś, kto wygląda jak one, kogoś, kto jest ich zaginioną siostrą bliźniaczką, o której lubiły fantazjować.**

Лягаючи ввечері спати, вони вже забули про своє бажання - зрештою, це була лише мрія, яка приходить у голову на день народження і вилітає з неї, коли святковий день закінчується. До того ж думки вже були зайняті іншим. Завтра настане субота, їхні батьки запланували багато заходів, тому вони швидко вдягли піжами, почистили зуби, прочитали лише кілька речень з улюбленої книжки та заснули. Дівчатка були настільки схвильовані, що навіть забули зачинити вікно, яке провітрювало кімнату, перед сном.

Gdy wieczorem szykowały się do snu, nie pamiętały już o swoim życzeniu – było to przecież tylko marzenie, coś, co przychodzi do głowy w urodziny i ucieka z niej, gdy świąteczny dzień się kończy. Zresztą, ich głowy zaprzętały już inne sprawy. Jutro była sobota i ich rodziny zaplanowały dużo atrakcji. Szybko więc założyły piżamę, umyły zęby i zasnęły po przeczytaniu zaledwie kilku zdań swojej ulubionej książki. Były tak podekscytowane, że zapomniały nawet zamknąć okno, które otworzyły by wywietrzyć pokój przed nocą.

Коли Маня прокинулася, її здивувало не лише відчинене вікно, ще дівчинка побачила щось дивне на підвіконні. На ньому стояла скляна пляшка, всередині якої був згорнутий папірець. Їй одразу спало на думку – казка, де пірат поклав лист у пляшку, щоб аркуш міг подорожувати водами морів і океанів. Вона подумала, що в ній має бути саме такий лист. Несподівано, її до реальності з мрій повернув чоловічий голос:

- **Аню, вставай, бо запізнимося!** - гукнув тато.

- **Аня? Яка Аня?** - подумала вона та з цікавістю потягнулася до пляшки та прочитала приховане в ній послання....

Kiedy Mania wstała rano z łóżka, nie tylko była zaskoczona otwartym oknem. Zobaczyła też coś dziwnego na parapecie. Stała na nim szklana butelka, w której znajdowała się zwinięta w rulon kartka. Przypomniała jej się bajka, w której pirat wkładał do butelki list, tak by mógł on przemierzyć wody mórz i oceanów. Pomyślała, że w butelce musi być taki właśnie list. Z tego rozmarzenia wyrwał ją nagle męski głos:

- **Ania, wstawaj, bo się spóźnimy!** – zawołał tata.

- **Ania? Jaka Ania?** – pomyślała. Sięgnęła z zaciekawieniem po butelkę i odczytała ukrytą w niej wiadomość...

В той самий час прокинулася Аня, розплющивши очі побачила кімнату, зовсім не схожу на ту, в якій заснула. Злякавшись, вона рушила до дверей, але не встигла дотягтися до ручки, як побачила фотографії, що стояли на столі. На них була зображена дівчинка, дуже схожа на неї, але в іншому одязі, сфотографована з незнайомою старою жінкою.

– Вона виглядає так само як я, але трохи інакше. Її коси та окуляри... хм, це не можу бути я! - вигукнула вона.

Поруч з однією з фотографій стояла відкрита музична скринька, а біля неї лежав аркуш паперу. Це був лист, написаний рукою, такий самий, який Маня знайшла в пляшці.

W tym samym czasie obudziła się też Ania. Gdy otworzyła oczy zobaczyła pokój zupełnie nieprzypominający tego, w którym zasnęła. Wystraszona ruszyła w stronę drzwi, lecz zanim chwyciła za klamkę, dostrzegła stojące na biurku zdjęcia. Przedstawiały one dziewczynkę wyglądającą zupełnie jak ona, ale noszącą nieznaną jej ubrania i sfotografowaną z obcą staruszką.

– Ona wygląda tak samo jak ja, ale jakby trochę inaczej. Jej warkocze i okulary... hmm, to nie mogę być ja! - wykrzyknęła.

Obok jednego ze zdjęć stała otwierana pozytywka, a obok niej leżał kawałek kartki. To był list napisany piórem, ten sam, który Mania znalazła w butelce.

Дорога Маня/Аня!

Вчора був твій день народження з цієї нагоди твоє бажання буде виконано. Ти зустрінеш свою сестру-близнючку вже вночі, але спершу ви повинні провести цілий день, так само як вона, дотримуючись кількох правил:

1. Як і у Попелюшки, ваш час обмежений - закляття розвіється після заходу сонця, і ви та ваш близнюк повинні заснути до того часу.
2. Ніхто не має дізнатися, ким ви є насправді - тому подивіться на фотографії своєї близнючки й зробіть себе схожою на неї.
3. Не хвилюйтеся, якщо ви живете в сім'ї, де розмовляють іншою мовою - трохи магії, і на один день вона стане вам знайомою.
4. Проведіть день так, щоб запам'ятати його надовго і ні про що не шкодувати!

З повагою,
Вартовий снів

Droga Maniu/Aniu!

Wczoraj miałaś urodziny. Z tej okazji twoje życzenie zostanie spełnione. Już w nocy spotkasz swoją bratnią duszę. Najpierw jednak musisz spędzić cały dzień tak, jak ona, przestrzegając kilku zasad:

1. Tak jak Kopciuszek masz ograniczony czas – czar pryśnie o północy, a ty i twoja bliźniaczka musicie już wtedy spać.
2. Nikt nie może odkryć kim naprawdę jesteś – spójrz więc na zdjęcia swojej bliźniaczki i upodobnij się do niej.
3. Nie martw się tym, że jesteś w rodzinie mówiącej w innym języku – dzięki odrobinie magii przez ten jeden dzień stanie się on językiem, który znasz.
4. Spędź ten dzień tak, aby zapamiętać go na długo i niczego nie żałować!

Pozdrawiam,
Strażnik Marzeń

Схвильована, Аня поспішила на сніданок, щоб познайомитися з родиною своєї сестри-близнючки. Увійшовши до великої кімнати, вона побачила стареньку жінку, яка розкладала яечню по тарілках. Дівчинка впізнала її - це була та сама жінка з фотографій!

- **Доброго ранку, Маню, як спалося?** - запитала старенька, що прозвучало дивно, але Аня все зрозуміла.

- Це, мабуть, бабуся моєї близнючки, - подумала вона. - А Маня - моє нове ім'я!

- **О, Маріанно, ти й твої зачіски.... Знову експериментувала з гребінцем? Добре, що у твоєї мами чарівні руки, які можуть творити дива. Попроси її заплести тобі улюблені косички. З ними тобі буде зручно в сьогоднішній подорожі!** - сказала бабуся.

- **Тепер я зрозуміла: Маня - це скорочено від Маріанна** - задоволено прошепотіла Аня так тихо, що ніхто не почув.

Podeksycytowana Ania pognęła na śniadanie by poznać rodzinę swojej bratniej duszy. Wchodząc do dużego pokoju zauważyła staruszkę, która nakładała jajecznicę na talerze. Poznała ją – to ta ze zdjęć!

- **Dzień dobry Maniu, jak się spało?** – zapytała staruszka, która brzmiała dziwnie, ale Ania wszystko rozumiała.

- To musi być babcia mojej bratniej duszy – pomyślała. – A Mania to moje nowe imię!

- **Oj Marianno, ty i te twoje fryzury... Znowu eksperymentowałaś ze szczotką do włosów? Dobrze, że twoja mama ma zaczarowane ręce, które potrafią czynić cuda. Poprosimy ją, by zrobiła ci twoje ulubione warkoczyki. Będzie ci w nich wygodnie na dzisiejszej wyprawie!** – powiedziała babcia.

- **Teraz rozumiem: Mania to zdrobnienie od Marianny** – z zadowoleniem wyszeptała Ania, tak cicho, by nikt tego nie usłyszał.

У цей час Маня невпевнено спустилася на кухню там вона побачила чоловіка та жінку, які готували якісь кумедні млинці.

- **Аню, донечко, добре, що ти вже тут,** - сказала жінка.

- "Аня", ось як мене сьогодні будуть звати! - подумала Маня і відповіла - **Привіт, мамо, привіт, тату! Що це за кумедні млинці?**

- **Що ти маєш на увазі, адже це ж сирники, твій улюблений сніданок. Думаю, що ти ще повністю не прокинулася,** - відповів чоловік.

- **Так, так, я ще трохи сонна,** - сказала вона, вдаючи, що позіхає.

- **Тоді варто швидше прокинутися, Аню, адже у нас запланований веселий день!**

W tym samym czasie Mania niepewnie zeszła do kuchni. W jej wnętrzu dostrzegła mężczyznę i kobietę przygotowujących jakieś śmieszne placuszki.

- **Aniu, córeczko, dobrze, że już jesteś** – powiedziała kobieta.

- „Aniu”, czyli tak dziś będę mieć na imię! – pomyślała Mania z detektywistyczną satysfakcją i odpowiedziała – **Hej mamó, cześć tato! Co to za śmieszne placuszki?**

- **Jak to? Przecież to Syrniki, twoje ulubione śniadanie. Chyba się jeszcze nie obudziłaś do końca** – odpowiedział mężczyzna.

- **Tak tak, jeszcze trochę śpię** – powiedziała udając jednocześnie, że ziewa.

- **To lepiej się już obudź Aniu, bo mamy zaplanowany dzień pełen wrażeń!**

Дівчата вирушили в дорогу одночасно. Аня разом зі своєю новою бабусею та матір'ю пішли до старенької, це була давня подруга бабусі, яка запросила їх на обід і жінка дуже любила розповідати різні історії зі своєї молодості. Сьогодні вона згадала час, коли вони з бабусею Мані танцювали у балеті. - Ось це історія! - подумала Аня. Пізніше, після обіду, вони пішли до зоопарку, там було багато цікавих тварин, але дівчинка продовжувала уявляти, як танцюють балерини. Навіть величезний лев не зміг перервати її приємні фантазії. Ввечері вони прогулялися до бухти, щоб подивитися на пришвартовані вітрильники. Аня побачила своє відображення в променях сонця, яке заходить і відчула, що наближається час зустрічі з сестрою-близнючкою. - Як вона провела день? - подумала вона.

Dziewczynki równocześnie wyruszyły w podróż. Ania wraz z nową babcią i mamą zawędrowała do starszej pani, która zaprosiła je na obiad. Była ona dawną koleżanką babci i bardzo lubiła opowiadać różne historie ze swojej młodości. Dziś wspomniała o czasach, gdy wraz z babcią tańczyły w balecie. – Ale historia! – pomyślała Ania. Później, po zjedzeniu obiadu, poszły do zoo. Choć było tam bardzo dużo ciekawych zwierząt, Ania wciąż wyobrażała sobie tańczące baletnice. Nawet ogromny lев nie przerwał jej miłych fantazji. Wieczorem przespacerowały się nad zatokę, by obejrzeć cumujące żaglówki. Ania zobaczyła swoje odbicie w blasku zachodzącego słońca i poczuła, że zbliża się czas spotkania z bliźniaczką. – Jak ona spędziła ten dzień? – zamyśliła się.

Вранці Маня поїхала з новими батьками до парку розваг "Уруру". Вони їхали досить довго автобусом, милуючись краєвидами, що розкинулися обабіч дороги. Виявилося, що в парку живуть динозаври.

- **Вони справжні?** - трохи злякано запитала дівчинка у батьків.

- **Ні, це просто моделі,** - заспокоїв її тато.

Їй було цікаво, чи бігали коли-небудь такі динозаври по луках, за якими вона спостерігала з вікна автобуса. І чи відвідає сестра-близнючка цей парк? Увечері дівчинка зустрілася з однокласниками та розповіла їм про парк і запропонувала попросити вчительку, щоб вона організувала екскурсію для всіх охочих у це місце. - Таким чином Аня побачила б динозаврів! Плануючи, вона помітила, що сонце починає сідати. Час повертатися!

Mania przedpołudniem pojechała z nowymi rodzicami do parku rozrywki Ururu. Jechali dość długo autobusem, podziwiając otaczający drogę krajobraz. Okazało się, że w parku mieszkają dinozaury.

- **Czy one są prawdziwe?** - zapytała trochę przestraszona rodziców.

- **Nie, to tylko modele** - uspokoił ją tata.

Zastanawiała się, czy takie dinozaury biegały kiedyś po łąkach, które obserwowowała przez szybę autobusu. I czy Ania pojedzie kiedyś do tego parku. Wieczorem spotkała się z jej koleżankami i kolegami z klasy. Opowiedziała im o parku i zaproponowała, by poprosić ich nauczycielkę, by zorganizowała dla wszystkich wycieczkę do tego miejsca. - Dzięki temu Ania zobaczy dinozaury! Planując wyjazd spostrzegła, że słońce zaczyna zachodzić. Czas wracać!

Аня та Маня ще довго розмовляли зі своїми новими родинами, які їм дуже сподобалися та яких, вони встигли полюбити. Спати дівчата лягли лише за кілька хвилин до півночі. На щастя, близнючки заснули одразу. Те, що трапилося далі, нагадувало казку...

Obie dość długo rozmawiały jeszcze ze swoimi nowymi domownikami, których bardzo polubiły. Położyły się do łóżka dopiero kilka minut przed północą. Na szczęście zasnęły niemal od razu. To, co wydarzyło się później przypominało bajkę....

Вони опинилися в місці, сповненому несподіванок. По небу літають риби, по землі рухаються хмари, а навколо кружляють вагони потягів.

- **Хто в них їде?** - запитала себе Аня.

- **Може, мрійники?** - сказала весело Маня, що стояла позаду неї. У цей момент Аня, здивована, різко обернулася, і обидві дівчини наштовхнулися одна на одну. Однак зіткнення швидко переросло в радісні обійми.

- **Дивись, Маня, здається, це Вартовий снів! Побігли привітаємось.**

Однак фігура виявилася лише однією з хмаринок, що пролітали між вагонами.

- **Можливо, Вартовий снів перетворився на хмаринку і полетів геть?** - запитала Маня.

- **Неважливо, не витрачаймо час на роздуми, у нас його залишилося не так вже й багато!** - вигукнула Аня.

Znalazły się w miejscu pełnym niespodzianek. Po niebie latały ryby, na ziemi przesuwały się chmury, a wokół krążyły pociągowe wagony.

- **Kto w nich podróżuje?** – zapytała Ania samą siebie.

- **Może jacyś marzyciele?** – powiedziała rozbawiona Mania stojąca za jej plecami. W tym momencie zaskoczona Ania obróciła się gwałtownie i obie dziewczynki wpadły na siebie. Zderzenie szybko przekształciło się jednak w radosne przytulenie.

- **Zobacz Maniu, to chyba Strażnik Marzeń! Pobiegnijmy go przywitać.**

Jednak postać ta okazała się tylko jedną z chmurek, przelatującą między wagonami.

- **A może Strażnik Marzeń zamienił się w obłok i odleciał?** – zapytała Mania.

- **Nieważne, nie traćmy czasu na rozmyślania, zostało nam niewiele czasu!** – wykrzyknęła Ania.

Дівчата дуже довго розмовляли одна з одною, ділилися своїми історіями та переживаннями. Вони спілкувалися, ніби знали одна одну все життя! Разом плавали на пухких човнах, які знайшли в цій дивній країні, і їли цукрову вату з хмаринок. Обидві сказали, що ніколи не куштували нічого смачнішого! Коли дівчата вийшли на платформу, оточену хмарами, то помітили, що годинник наближається до півночі.

- Здається, час тут іде повільніше, але я впевнена, що ось-ось годинник проб'є дванадцять. Як ти думаєш, ми ще зустрінемося? - запитала Маня.

- Звісно! А знаєш, чому? Тому, що ми обидві загадаємо це бажання наступного року, коли будемо задувати свічки на день народження - запропонувала Аня.

- Чудова ідея! - вигукнула Маня, підстрибуючи від задоволення.

Dziewczynki rozmawiały ze sobą bardzo długo dzieląc się ze sobą swoimi historiami i przeżyciami. Dogadywały się tak, jakby znały się całe życie! Wspólnie pływały też na puchowych łodziach, które odnalazły w tej dziwnej krainie, i zjadały chmurkową watę cukrową. Obie stwierdziły, że nigdy wcześniej nie jadły czegoś tak pysznego! Gdy dotarły do otoczonego chmurami peronu, zauważyły, że zegar dopiero zbliża się do północy.

– **Czas chyba płynie tu wolniej, ale na pewno zaraz wybije dwunasta. Jak myślisz, czy kiedykolwiek się jeszcze spotkamy?** – powiedziała Mania.

– **Na pewno! A wiesz, dlaczego? Bo obie poprosimy o to za rok, gdy będziemy zdmuchiwać urodzinowe świece** – zaproponowała Ania.

– **Cudowny pomysł!** – wykrzyknęła Mania podskakując z zadowolenia.

Обійнявшись на прощання, дівчата прокинулися. Був спокійний ранок. Аня та Маня опинилися у власних домівках. - Напевно, це був лише сон, - подумали вони. Але їм на думку спало слово іншою мовою, яку вони раніше не знали...

PRZYJAŹŃ, ЩО ОЗНАЧАЄ ДРУЖБА

/приятельство/

Отже, це був не сон, і Аня з Манею зустрінуться наступного року. Тоді дівчата відвідають ще більше чудових місць і познайомляться з цікавими людьми на другій Батьківщині.

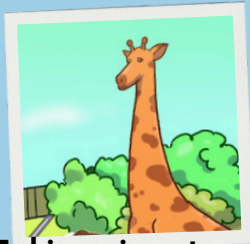

Gdy uścisnęły się na pożegnanie, obie się obudziły. Był spokojny poranek. Znajdowały się we własnych domach. - To chyba był tylko sen – pomyślały. Wtedy jednak do głowy przyszło im słowo w innym języku, którego wcześniej nie znały...

ДРУЖБА, СО ЗНАЧЫ ПРЫЯЎЅŃ

/дружба/

Czyli to nie był sen i za rok znów się spotkamy. Odwiedzimy wtedy kolejne piękne miejsca i spotkamy wspaniałych ludzi w naszej drugiej ojczyźnie.

**Jakie zwierzęta
mieszkały w ZOO
obok żyraf?**

Які тварини були в
зоопарку поруч із
жирафами?

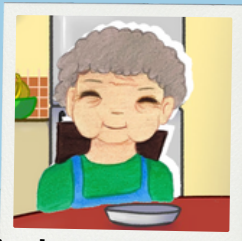

**Po czym można
odróżnić Anię i Manię?**
Як відрізнити Аню
та Маню?

**Ile szczoteczek do
zębów pojawiło się
w książce?**

Скільки зубних щіток
з'явилося в книзі?

**Kim była przyjaciółka
babci?**

Ким була подруга бабусі?

**Jak nazywa się
to danie?**
Як називається
ця страва?

**Jaki miała kolor
świeczka na tortach
dziewczynek?**

Якого кольору була свічка
на тортах у дівчат?

**Jak myślisz, dlaczego
Mania nie mieszkała
z tatą?**

Як ви думаєте, чому
Манюня не жила з батьком?

**Gdzie w książce
możesz spotkać taką
rybkę?**

Де в книзі така риба?

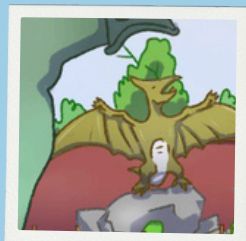
**Kiedy ostatni raz
napisałeś do kogoś
list?**

Коли ви востаннє писали
комусь листа?

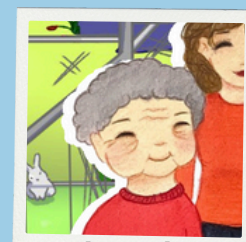
Czyje to skarpetki?

Чиї це шкарпетки?

**Czy potrafisz nazwać
tego dinozaura?**

Чи можете ви назвати
цього динозавра?

**Jak myślisz, co babcia
Mani lubiła robić
w dzieciństwie?**

Як ви думаєте, чим любила
займатися бабуся Мані в
дитинстві?